



ORWEJA

ALGEMEEN VELDWEDSTRIJD REGLEMENT

bijlage A

Supplement voor Staande Honden

vierde geheel herziene druk

uitgave 1 juli 2018

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk I

Definities

Hoofdstuk II

Uitgangspunten en richtlijnen voor keurmeesters

Hoofdstuk III

Wedstrijdvormen

- A. De voorjaarswedstrijd "Quête à la Francaise"
- B. De voorjaarswedstrijd "Continental I"
- C. De voorjaarswedstrijd "Continental II"
- D. De najaarswedstrijd "Quête à la Francaise"
- E. De najaarswedstrijd "Continental I"
- F. De najaarswedstrijd "Continental II"

Hoofdstuk IV

Apportewedstrijd ter drijfjacht voor staande honden

Hoofdstuk V

Werkkampioenschapsprijzen en titels

HOOFDSTUK I

DEFINITIES

Artikel I.1

JURY:

De fungerende keurmeesters.

Artikel I.2

WEDSTRIJDLEIDER:

De vanwege de organiserende instantie aangewezen persoon, die in overleg met de jachtgerechtigden, leiding geeft aan de veldwedstrijd en mede verantwoordelijk is voor het goede verloop daarvan.

Artikel I.3

LINIE:

De formatie, bestaande uit de fungerende keurmeesters, de ter beoordeling opgeroepen honden met hun voorjagers en voor zover van toepassing de officiële geweren. Desgewenst kan de linie worden uitgebreid; de wedstrijdleider en de keurmeesters beslissen ter zake van zulk een uitbreiding.

Artikel I.4

LOOP:

De periode, waarin een voorjager zich met zijn hond in de linie bevindt.

UITGANGSPUNTEN EN RICHTLIJNEN VOOR KEURMEESTERS

Artikel II.1

De ideale staande hond is een energieke, onvermoeibare, zorgvuldige en stijlvolle jager; hij toont zoeklust, initiatief, doorzettingsvermogen en jachtverstand en werkt spontaan samen met zijn voorjager zonder zich onnodig op hem te verlaten; hij zoekt rechtstreeks contact met wild en staat dit bewust en resoluut voor; hij is wildrein en steady bij het opgaan van het wild en op schot, schakelt, indien zulks wordt vereist, na het schot gemakkelijk over op de nazoek van dood of gewond wild en apporteert vlot en zonder omhaal zowel te land als uit water.

Artikel II.2

De staande hond moet energiek jagen, hij moet gedurende een hele loop een hoog werktempo handhaven. Tijdens zijn werken moet hij zoeklust en jachtpassie uitstralen. Gebrek aan zoeklust en jachtpassie en door vermoeidheid het vereiste werktempo niet kunnen handhaven zijn ernstige fouten.

Artikel II.3

De staande hond moet zijn veld zorgvuldig, systematisch, goed op de wind en met goede kophouding afzoeken. Veelvuldig delen van het aangewezen terrein onaf gezocht laten liggen, bij herhaling terugkeren op reeds afgezocht terrein, bij herhaling te ver voor zijn voorjager werken, het slaan van haken van de wind af en jagen met lage kophouding zijn ernstige fouten.

Artikel II.4

De staande hond moet een stijlvolle jager zijn; dat wil zeggen dat hij moet jagen in een stijl inherent aan zijn ras. Duidelijk gebrek aan raseigen stijl staat een CACT in de weg.

Artikel II.5

Het feit dat een staande hond zijn zoekpatroon, zijn werktempo en mate van concentratie aanpast aan de wisselende omstandigheden van terrein, wild en wind, getuigt van jachtverstand; deze eigenschap wordt hooggewaardeerd.

Artikel II.6

1. De staande hond moet gehoorzaam zijn en mag niet uit de hand raken op straffe van uitsluiting (EL).
2. De staande hond moet in alle rust worden voorgejaagd; veelvuldig luid roepen of fluiten zijn ernstige fouten.
3. De staande hond moet spontaan samenwerken met zijn voorjager, hij moet contact houden zonder het initiatief te verliezen; hij mag zich derhalve niet onnodig op de steun en de aanwijzingen van zijn voorjager verlaten; gebrek aan initiatief is een ernstige fout.

Artikel II.7

Luid jagen is voor de staande hondenrassen een ongewenste eigenschap. Luid jagen leidt tot uitsluiting (EL).

Artikel II.8

De staande hond moet het in het aangewezen veld aanwezige wild, vinden en voorstaan. Eenmaal missen of uitstoten van goed geplaatst wild leidt tot uitsluiting.

Artikel II.9

De staande hond moet bewust rechtstreeks contact zoeken met het wild; staan en peuteren op voet, oude verwaaiing en sporen getuigt van gebrek aan doelbewust werken. Vlot verifiëren van verwaaiingen en gedecideerd juist besluiten wordt hooggewaardeerd. Gebrek aan doelbewust werken is een ernstige fout.

Artikel II.10

Er is sprake van een punt als de staande hond als gevolg van gericht zoeken wild vindt en dit bewust voorstaat. Een punt begint met het arrê eventueel gevolgd door samen met de voorjager aantrekken, rust bij het opgaan van het wild en op het schot en eindigt als de hond door de voorjager is aangelijnd tenzij eerst moet worden geapporteerd. De kwaliteit van een punt wordt mede bepaald door de wijze waarop de verwaaiing in eerste instantie wordt opgenomen, de manier waarop het rechtstreekse contact met het wild ontstaat en de autoriteit van het arrê.

Artikel II.11

Eenmaal tot voorstaan gekomen, moet de staande hond blijven staan tot zijn voorjager geheel is genaderd tenzij een hernieuwde aanval nodig is om het wild opnieuw te blokkeren. Deze nieuwe aanval mag in geen geval tot gevolg hebben dat de voorjager daardoor niet geheel kan naderen voordat het wild springt. Wild dat in zo'n geval springt voordat de voorjager is genaderd wordt geacht te zijn uitgestoten.

Artikel II.12

1. Indien nodig moet de hond op commando samen met zijn voorjager aantrekken om zo het wild te tonen. Het coul  moet soepel en energiek zijn en het moet autoriteit uitstralen. Tijdens het coul  mag de voorjager, op straffe van niet toekennen van het punt, niet voor zijn hond komen. Honden die bij het coul  aanmerkelijke ondersteuning nodig hebben maken een ernstige fout. Honden die weigeren aan te trekken worden uitgesloten (EL) tenzij het wild zich op zeer korte afstand van de hond, als het ware onder zijn neus, bevindt.
2. De voorjager mag in voorkomend geval, op straffe van niet toekennen van het punt, zijn hond niet laten aantrekken voordat het offici le geweer een zodanige positie heeft kunnen innemen dat hij het wild kan schieten.
3. Ver aantrekken is toegestaan op voorwaarde dat het coul  energiek is en tot resultaat leidt; leeg voorstaan wordt negatief beoordeeld, vooral als het arr  wordt gevolgd door een coul . Meer dan drie maal voorstaan zonder resultaat leidt tot uitsluiting (EL).
4. Na een bediend arr  al dan niet met resultaat, in voorkomend geval gevolgd door een apport, moet de voorjager zijn hond aanlijnen en terugkeren naar de keurmeesters.

Artikel II.13

Bij het opgaan van het wild moet de hond steady zijn. Niet steady zijn bij het opgaan van wild is, afhankelijk van de ernst daarvan, een min of meer ernstige fout. Meer dan enkele passen verplaatsen bij opgaan van het wild is een ernstige fout die bij herhaling tot uitsluiting leidt (EL).- Ingrijpen met behulp van fluit of stem is niet geoorloofd tenzij dit beperkt blijft tot een enkel signaal of een beheerst commando. De voorjager mag zijn hond bij het springen van het wild, op straffe van niet toekennen van het punt, niet aanraken. Aanraken van de hond bij het opgaan

van het wild is bovendien een ernstige fout die bij herhaling tot uitsluiting leidt (EL).

Artikel II.14

1. Direct na het opgaan van het wild wordt, afhankelijk van de wedstrijdvorm, geschoten door het officiële geweer of door de voorjager zelf met een alarmpistool.
2. Op het schot moet de staande hond steady zijn, dat wil zeggen dat hij niet mag inspringen en in voorkomend geval de opdracht van zijn voorjager om te apporteren moet afwachten. Niet steady zijn op het schot is, afhankelijk van de ernst daarvan, een ernstige fout. De voorjager mag zijn hond op het schot, op straffe van niet toekennen van het punt, niet aanraken. Aanraken van de hond op het schot is bovendien een ernstige fout die bij herhaling tot uitsluiting leidt (EL).
3. De voorjager moet, in voorkomend geval, het moment van de opdracht aan zijn hond om te apporteren zodanig kiezen dat hij daarmee de keurmeesters overtuigt van het feit dat de hond steady was op het schot. Daartoe dient hij de hond eerst uit te sturen nadat het wild de grond heeft geraakt. De hond die onhoudbaar inspringt op het schot, dat wil zeggen dat hij te vroeg vertrekt en niet binnen enkele meters stopt of gestopt wordt, maakt een ernstige fout.

Artikel II.15

De staande hond moet wildrein zijn. De hond die een gezond stuk wild vangt of meer dan vijftig meter achtervolgt wordt uitgesloten (EL), ook als dit een wildsoort betreft, waarop volgens het reglement voor de betreffende wedstrijdvorm niet wordt gewerkt.

Artikel II.16

De staande hond moet, indien dat wordt vereist, dood en aangeschoten wild vinden en apporteren. Hij moet daartoe gemakkelijk kunnen omschakelen van het werk vóór naar het werk ná het schot. Een hond die, uitgezonden om te apporteren, duidelijk op jacht gaat naar vers wild in plaats van op zoek te gaan naar het geschoten stuk, maakt een ernstige fout.

Artikel II.17

1. Goed markeren en waar nodig zich goed laten plaatsen is belangrijk; bij de beoordeling van het apport zal daarmee rekening worden gehouden.
2. In beginsel dient de voorjager het voor zijn hond geschoten wild te markeren en te onthouden. De keurmeesters beslissen of zij nochtans aanwijzingen omtrent de valplaats geven.

Artikel II.18

1. De staande hond die dood of aangeschoten wild vindt en dit weigert te apporteren, wordt uitgesloten (RR).
2. De staande hond die dood of aangeschoten wild niet vindt wordt uitgesloten tenzij, naar het oordeel van de jury, dit apport in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze niet mag worden verlangd (RI).

Artikel II.19

1. De staande hond moet correct apporteren dat wil zeggen dat hij een gevonden stuk wild, dood of levend, spontaan moet oppakken en zonder onnodig verpakken en in vlot tempo naar zijn voorjager moet brengen en het op commando prompt, zittend of staand moet afgeven. Slordig apporteren is een ernstige fout. Extreem slordig apporteren leidt tot uitsluiting (RI).
2. De staande hond mag dood of ziek wild niet voorstaan. Even voorstaan van dood of ziek wild wordt getolereerd mits de hond op commando van de voorjager toegrijpt. Nadrukkelijk voorstaan van dood of ziek wild en niet toegrijpen op commando leidt tot uitsluiting (EL).

3. De staande hond mag niet hard in de bek zijn. Honden die hard in de bek zijn worden uitgesloten (DD). Keurmeesters inspecteren in beginsel elk geapporteerd stuk wild. De gezamenlijke keurmeesters beslissen over hardheid. In geval van twijfel wordt in het voordeel van de hond beslist.

Artikel II.20

Tenzij de keurmeesters anders bepalen blijft de voorjager tijdens het apport op de plaats waar hij zich bevond toen het wild werd geschoten. Zonder toestemming van de keurmeesters mag de voorjager die plaats niet verlaten tot het moment dat zijn hond hem het wild ter hand heeft gesteld.

Artikel II.21

De staande hond moet, indien dat wordt vereist, op commando vlot te water gaan. Weigeren te water te gaan leidt tot uitsluiting (RE).

Artikel II.22

De staande hond mag, zelfs niet in de geringste mate, bang zijn voor schieten. Schotgevoelige en schotschuwe honden worden uitgesloten (PF).

Artikel II.23

De staande hond mag niet agressief zijn. Honden die zich, terwijl zij ter beoordeling in de linie zijn, agressief gedragen, worden uitgesloten (EL).

Artikel II.24

1. Elke wedstrijdvorm kan zowel in solo als in koppel worden gelopen. Onverkort het gestelde in dit artikel is het bepaalde in de voorgaande artikelen van dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing.
2. In een koppelwedstrijd lopen twee voorjagers dicht bij elkaar en bejagen met hun honden samen het aangewezen terrein. Eigen initiatief, niet storen van de koppelgenoot en rust in het voorjagen zijn daarbij essentiële vereisten.
3. De koppels worden door loting ingedeeld. Maakt een van beide honden een fout die tot uitsluiting leidt dan wordt de loop voor beide honden beëindigd. De niet uitgesloten honden worden, nadat alle honden voor hun eerste loop in het veld zijn geweest, door de keurmeesters naar eigen goeddunken opnieuw ingedeeld. Eerst nadat alle niet uitgesloten honden een volledige eerste loop hebben gehad, worden de honden, welke de keurmeesters wensen terug te zien, opnieuw door de keurmeesters naar eigen goeddunken ingedeeld.
4. Niet voldoen aan de norm van de wedstrijd, waardoor de koppelgenoot ontoelaatbaar wordt gehinderd in zijn veldaanpak leidt tot uitsluiting (INS).
5. Het volgen van de koppelgenoot is een ernstige fout; indien dit de koppelgenoot ontoelaatbaar hindert leidt dit tot uitsluiting (INS).
6. Meer nog dan in een solo wedstrijd moeten de honden sober worden voorgejaagd. Indien veelvuldig gebruik van fluit of stem de koppelgenoot ontoelaatbaar hindert leidt dit tot uitsluiting (EL).
7. Als een hond voorstaat moet de koppelgenoot dit voorstaan respecteren door spontaan of op commando patroneren of door anderszins ingrijpen van de voorjager. Storen van de koppelgenoot tijdens het voorstaan leidt tot uitsluiting (EL). Niet spontaan of op commando patroneren staat een CACT in de weg.
8. Indien een hond voorstaat moet zijn voorjager de koppelgenoot de gelegenheid geven te

patroneren. In beginsel mag de voorjager van de voorstaande hond zijn hond niet bedienen voordat de voorjager van de patronerende koppelgenoot bij zijn hond is. Een patronerende hond mag worden aangeliend zodra de koppelgenoot wordt bediend.

9. Na een bediend arrêl al dan niet met resultaat, in voorkomend geval na apport, van een van de honden moeten beide voorjagers hun honden aanlijnen en terugkeren naar de keurmeesters.
10. Indien beide voorjagers tegelijk een punt claimen beslissen de keurmeesters, welke hond (als eerste) mag worden bediend.

Artikel II.25

SAMENVATTING DER FOUTEN

1. Dit artikel moet worden gelezen in samenhang met de artikelen waarnaar wordt verwezen; de tekst van het artikel waarnaar wordt verwezen prevaleert.
2. Fouten die tot uitsluiting leiden
 - II.1 in hoge mate afwijken van het ideaal (INS);
 - II.6 uit de hand raken (EL);
 - II.7 luid jagen (EL);
 - II.8 missen of uitstoten van goed geplaatst wild (EL of GPT).
 - II.12 weigeren aan te trekken (EL);
 - II.12 meer dan drie maal voorstaan zonder resultaat (EL);
 - II.15 vangen of meer dan vijftig meter achtervolgen van gezond wild (EL);
 - II.18 gevonden wild weigeren te apporteren (RR);
 - II.18 niet vinden van dood of aangeschoten wild (RI);
 - II.19 extreem slordig apporteren (RI);
 - II.19 nadrukkelijk voorstaan van dood of ziek wild en niet toegrijpen op commando (EL);
 - II.19 hard zijn in de bek (DD);
 - II.21 weigeren te water te gaan (RE);
 - II.22 schotgevoelig zijn en schotschuw zijn (PF);
 - II.23 zich agressief gedragen (EL);
 - II.24 ontoelaatbaar hinderen van de koppelgenoot door niet voldoen aan de norm van de wedstrijd (INS), volgen (INS) en veelvuldig gebruik van fluit of stem (EL);
 - II.24 storen van de koppelgenoot tijdens het voorstaan (EL).
3. Ernstige fouten die bij herhaling tot uitsluiting leiden
 - II.13 meer dan enkele passen verplaatsen bij het opgaan van wild (EL);
 - II.13 aanraken bij het opgaan van wild (EL);
 - II.14 aanraken op het schot (EL);
4. Ernstige fouten
 - II.2 gebrek aan zoeklust en jachtpassie en door vermoeidheid het vereiste werktempo niet kunnen handhaven;
 - II.3 gebrek aan zorgvuldige en systematische zoekwijze;
 - II.6 veelvuldig luid roepen of fluiten;
 - II.6 gebrek aan initiatief;
 - II.9 gebrek aan doelbewust werken;
 - II.12 aanmerkelijke ondersteuning bij het coul e;
 - II.14 onhoudbaar inspringen op het schot;
 - II.16 niet gemakkelijk kunnen omschakelen van het werk v or naar het werk n a het schot;
 - II.19 slordig apporteren;
 - II.24 volgen van de koppelgenoot.

Artikel II.26

Uitsluiting van een hond en de aanleiding daartoe moet de voorjager terstond worden meegedeeld.

Artikel II.27

Waar in dit hoofdstuk sprake is van wild, wordt daaronder, tenzij uitdrukkelijk anders is vermeld, verstaan die wildsoorten waarop volgens het reglement voor de betreffende wedstrijdvorm wordt gewerkt.

Artikel II.28**AFWIJKENDE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT INTERNATIONALE KAMPIOENSCHAPSVELDWEDSTRIJDEN**

In afwijking van wat hierover in dit hoofdstuk is bepaald, leiden de in artikel II.25.3 opgesomde fouten bij internationale kampioenschaps-veldwedstrijden, onmiddellijk tot uitsluiting.

HOOFDSTUK III

WEDSTRIJDVORMEN

A. VOORJAARSWEDSTRIJD QUÊTE A LA FRANÇAISE

Artikel III.A.1

De voorjaarswedstrijd Quête à la Française is een wedstrijdvorm, waarbij uitsluitend het werk van de staande hond vóór het schot wordt beoordeeld. De ideale loop is die waarbij de hond volkomen in de hand is, zijn veld in raseigen stijl volledig afzoekt, alle daarop voorkomende patrijzen en op Nationale Kampioenschapsveldwedstrijden vanaf 1 april op fazanten, voorstaat, daarbij respect toont voor alle wild en fel, snel en zeer ruim jaagt.

Wanneer in dit supplement in het voorjaar wordt gesproken over fazanten geldt steeds dat dit vanaf 1 april van toepassing is en alleen op Nationale Kampioenschapsveldwedstrijden.

Artikel III.A.2

Het te bejagen terrein bestaat bij voorkeur uit uitgestrekte landbouwakkers met jong laag graan, oude maïs- en graanstoppels en uitgestrekte weilanden. Het terrein is open en overzichtelijk met zo weinig mogelijk belemmeringen die een zeer ruime zoekwijze in de weg zouden staan.

Artikel III.A.3

Er wordt tot 1 april uitsluitend gewerkt op patrijzen daarom zullen tot die datum slechts punten gemaakt op patrijzen bij de beoordeling in beschouwing worden genomen. Vanaf 1 april worden de punten op fazant mee beoordeeld.

Artikel III.A.4

De jury bestaat uit minimaal een (CAC) en maximaal twee (CACIT) keurmeesters.

Artikel III.A.5

Bij tenminste één punt moet de voorjager onmiddellijk na het springen van het wild met een alarmpistool schieten op straffe van niet toekennen van dat punt.

Artikel III.A.6

1. Voorafgaande aan de wedstrijd wordt door loting de volgorde, waarin de honden worden beoordeeld, vastgesteld.
2. Voor de eerste loop worden de honden strikt in lotingsvolgorde opgeroepen. Tenzij naar het oordeel van de jury reden bestaat om daarvan af te wijken, wordt deze volgorde ook tijdens eventueel volgende lopen gehandhaafd.
3. In beginsel mag geen hond voor een tweede loop worden opgeroepen voordat alle honden een eerste loop hebben gehad.

Artikel III.A.7

Om gekwalificeerd te kunnen worden moeten honden een punt hebben gemaakt op patrijs of fazant.

Artikel III.A.8

1. In beginsel worden de honden beoordeeld tijdens één loop van minimaal 10 en maximaal 15

minuten.

2. Indien van terrein moet worden gewisseld, wordt de tijd gerekend van het moment dat de hond wordt aangeliend tot het moment dat de hond weer wordt geslipt niet meegerekend. Na het wisselen van veld worden fouten, die in de eerste slag in het nieuwe veld worden gemaakt en die het rechtstreeks gevolg zijn van dat wisselen, niet aangerekend.
3. Onverkort het gestelde in artikel III.A.9.4 worden fouten, gemaakt in de eerste minuut van een loop, voor de beoordeling buiten beschouwing gelaten. Een der keurmeesters geeft het einde van de eerste minuut aan.
4. De eerste loop wordt voortijdig beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of indien de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

Artikel III.A.9

1. Honden, die tijdens hun eerste loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een punt op patrijs of fazant te maken en wier werk overigens van het vereiste niveau was, krijgen, zo enigszins mogelijk, een tweede loop.
2. Honden, die ook tijdens de tweede loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een punt op patrijs of fazant te maken, krijgen, uitsluitend indien beide voorgaande lopen van hoog niveau waren, een derde loop.
3. Alle lopen ná de eerste loop duren in beginsel niet langer dan 15 minuten. Zij worden eerder beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt, de hond op grond van zijn prestaties niet langer voor een kwalificatie in aanmerking komt of zich de mogelijkheid heeft voorgedaan om een punt op patrijs of fazant te maken.
4. Honden, die tijdens een loop de mogelijkheid om een punt op patrijs of fazant te maken niet hebben benut, komen niet in aanmerking voor een volgende loop; dit geldt ook als die mogelijkheid zich heeft voorgedaan in de eerste minuut van een loop.

Artikel III.A.10o

1. Tijdens een barrage om het CACIT worden de in aanmerking komende honden lopend in koppel, met elkaar vergeleken.
2. Doorslaggevend zijn initiatief, veldaanpak en ras-eigen wijze van jagen.
3. Een barrage-loop duurt minimaal één minuut en mag overigens zo lang duren en zo vaak worden herhaald als de keurmeesters nodig oordelen om tot een beslissing te komen.
4. Een barrage heeft geen invloed op de reeds behaalde kwalificatie en het toegekende CACT. Bij gebrek aan kwaliteit tijdens de barrage zijn de keurmeesters vrij het (R)CACIT te onthouden.

Artikel III.A.11

AFWIJKENDE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT INTERNATIONALE KAMPIOENSCHAPSVELDWEDSTRIJDEN

In afwijking van het gestelde in artikel III.A.8 duurt, bij internationale kampioenschapsveldwedstrijden, de eerste loop 15 minuten tenzij een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

B. VOORJAARSWEDSTRIJD CONTINENTAAL I

Artikel III.B.1

De voorjaarswedstrijd Continentaal I is een wedstrijdvorm, waarbij uitsluitend het werk van de staande hond vóór het schot wordt beoordeeld. De ideale loop is die waarbij de hond volkomen in de hand is, zijn veld in raseigen stijl volledig afzoekt, alle daarop voorkomende patrijzen en op Nationale Kampioenschapsveldwedstrijden vanaf 1 april op fazanten, daarbij respect toont voor alle wild en fel, snel en ruim jaagt.

Wanneer in dit supplement in het voorjaar wordt gesproken over fazanten geldt steeds dat dit vanaf 1 april van toepassing is en alleen op Nationale Kampioenschapsveldwedstrijden.

Artikel III.B.2

Het te bejagen terrein bestaat bij voorkeur uit ruime landbouwakkers met jong laag graan, oude maïs- en graanstoppels en ruime weilanden. Het terrein is veelal open en overzichtelijk, maar wordt hier en daar gecoupeerd door sloten, hekken, hagen of wegen en nodigt aldus uit tot een variabele, ruime zoekwijze.

Artikel III.B.3

De artikelen III.A.3 tot en met III.A.11 zijn van overeenkomstige toepassing.

C. VOORJAARSWEDSTRIJD CONTINENTAAL II

Artikel III.C.1

De voorjaarswedstrijd Continentaal II is een wedstrijdvorm, waarbij uitsluitend het werk van de staande hond vóór het schot wordt beoordeeld. De ideale loop is die waarbij de hond volkomen in de hand is, zijn veld in raseigen stijl volledig afzoekt, alle daarop voorkomende patrijzen en vanaf 1 april op Nationale Kampioenschapsveldwedstrijden fazant voorstaat, daarbij respect toont voor alle wild en fel, vlot en niet al te ruim jaagt.

Wanneer in dit supplement in het voorjaar wordt gesproken over fazanten geldt steeds dat dit vanaf 1 april van toepassing is en alleen op Nationale Kampioenschapsveldwedstrijden.

Artikel III.C.2

Het te bejagen terrein bestaat bij voorkeur uit kleine landbouwpercelen met jong, niet al te laag graan, oude maïs- en graanstoppels, overhoekjes en ruige weitjes. Het terrein is gecoupeerd door relatief veel natuurlijke begrenzingsen in de vorm van sloten, wallen, hekken of hagen en dwingt aldus tot een zeer grondige, niet al te ruime zoekwijze.

Artikel III.C.3

De artikelen III.A.3 tot en met III.A.11 zijn van overeenkomstige toepassing.

D. DE NAJAARSWEDSTRIJD QUÊTE A LA FRANÇAISE

Artikel III.D.1

De najaarswedstrijd Quête à la Française is een wedstrijdvorm, waarbij zowel het werk van de staande hond vóór als ná het schot wordt beoordeeld. De ideale loop is die waarbij de hond volkomen in de hand is, zijn veld in raseigen stijl volledig afzoekt, alle daarop voorkomende

patrijzen en fazanten voorstaat, daarbij respect toont voor alle wild en fel, snel en zeer ruim jaagt en vlot apportheert.

Artikel III.D.2

Het te bejagen terrein bestaat bij voorkeur uit uitgestrekte landbouwakkers met najaarsgewassen als bieten en aardappelen en uitgestrekte graanstoppels. Het terrein is open en overzichtelijk, met zo weinig mogelijk belemmeringen die een zeer ruime zoekwijze in de weg zouden staan. Onverkort de eis van een zeer ruime zoekwijze, mogen door de keurmeesters, afhankelijk van de geaardheid van het terrein, beperkingen aan de zoekwijze worden gesteld.

Artikel III.D.3

De te bejagen wildsoorten zijn patrijzen en fazanten derhalve zullen slechts punten, gemaakt op patrijzen en fazanten bij de beoordeling in beschouwing worden genomen.

Artikel III.D.4

De jury bestaat uit minimaal een en maximaal twee keurmeesters.

Artikel III.D.5

1. Het wild wordt geschoten door, bij voorkeur twee, officiële geweren, die in de linie ter hoogte van de voorjager meelopen.
2. Op het eerste punt dat een hond tijdens een wedstrijd maakt, moet een schot worden afgegeven. Indien om redenen van veiligheid, weidelijkheid of vanwege wettelijke bepalingen of jachttechnische aanwijzingen niet gericht mag of kan worden geschoten, wordt, op verzoek van een der keurmeesters, door een officieel geweer een niet gericht schot afgegeven of wordt door de voorjager een schot met een alarmpistool gegeven.
3. Voor elke hond wordt in beginsel één patrijs of fazant geschoten, vanzelfsprekend met inachtneming van wettelijke bepalingen en jachttechnische aanwijzingen.
4. Als de omstandigheden het genoemde onder punt 3 niet toelaten wordt direct na het punt een koud apport gedaan zoals beschreven onder art III.D.10

Artikel III.D.6

1. Voorafgaande aan de wedstrijd wordt door loting de volgorde, waarin de honden worden beoordeeld, vastgesteld.
2. Voor de eerste loop worden de honden strikt in lotingsvolgorde opgeroepen. Tenzij naar het oordeel van de jury reden bestaat om daarvan af te wijken, wordt deze volgorde ook tijdens eventueel volgende lopen gehandhaafd.
3. In beginsel mag geen hond voor een tweede loop worden opgeroepen voordat alle honden een eerste loop hebben gehad.
4. Indien een hond tijdens zijn loop een (aan)geschoten stuk wild niet kan vinden, kan de jury voor deze nazoek een andere hond aanwijzen. De jury mag daarvoor een hond aanwijzen die tijdens zijn loop niet de gelegenheid heeft gehad een stuk wild te apporteren, ook al hebben nog niet alle honden een eerste loop gehad.

Artikel III.D.7

Om gekwalificeerd te kunnen worden moeten honden een punt op patrijs of fazant hebben gemaakt en tijdens de loop, wild hebben geapportheerd; zulks met inachtneming van het gestelde in artikel III.D.10.

Artikel III.D.8

1. In beginsel worden de honden beoordeeld tijdens één loop van minimaal 10 en maximaal 15 minuten.
2. Indien van terrein moet worden gewisseld, wordt de tijd gerekend van het moment dat de hond wordt aangeliend tot het moment dat de hond weer wordt geslipt niet meegerekend. Na het wisselen van veld worden fouten, die in de eerste slag in het nieuwe veld worden gemaakt en die het rechtstreeks gevolg zijn van dat wisselen, niet aangerekend.
3. Onverkort het gestelde in artikel III.D.9.4 worden fouten, gemaakt in de eerste minuut van een loop, voor de beoordeling buiten beschouwing gelaten. Een der keurmeesters geeft het einde van de eerste minuut aan.
4. De eerste loop wordt voortijdig beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of indien de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

Artikel III.D.9

1. Honden, die tijdens hun eerste loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een punt op patrijs of fazant te maken en wier werk overigens van het vereiste niveau was, krijgen, zo enigszins mogelijk, een tweede loop.
2. Honden, die ook tijdens de tweede loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een punt op patrijs of fazant te maken, krijgen, uitsluitend indien beide voorgaande lopen van hoog niveau waren, een derde loop.
3. Alle lopen ná de eerste loop duren in beginsel niet langer dan 15 minuten. Zij worden eerder beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt, de hond op grond van zijn prestaties niet langer voor een kwalificatie in aanmerking komt of zich de mogelijkheid heeft voorgedaan om een punt op patrijs of fazant te maken en een eventueel daarop volgend apport is uitgevoerd.
4. Honden, die tijdens een loop een reële mogelijkheid om een stuk wild te vinden en voor te staan niet hebben benut, komen niet in aanmerking voor een volgende loop; dit geldt ook als die mogelijkheid zich heeft voorgedaan in de eerste minuut van een loop.

Artikel III.D.10

Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild te apporteren, anders dan bedoeld in artikel II.18.2, en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of een CQN in aanmerking zouden komen worden, onmiddellijk na het maken van een punt onderworpen aan een "koud-apport-proef". Hiertoe wordt een stuk wild op ongeveer 30 meter afstand van de hond, zichtbaar voor de hond opgegooid; tegelijk met het werpen wordt een schot gelost. De voorjager mag de hond niet uitzenden om te apporteren voordat hij daarvoor toestemming van een der keurmeesters heeft gekregen.

Artikel III.D.11

1. Tijdens een barrage om het CACIT worden de in aanmerking komende honden lopend in koppel, met elkaar vergeleken.
2. Doorslaggevend zijn initiatief, veldaanpak en raseigen wijze van jagen; er wordt niet geschoten.
3. Een barrage duurt minimaal één minuut en mag overigens zo lang duren en zo vaak worden herhaald als de keurmeesters nodig oordelen om tot een beslissing te komen.
4. Een barrage heeft geen invloed op de al behaalde kwalificatie en het toegekende CACT. Bij gebrek aan kwaliteit tijdens de barrage zijn de keurmeesters vrij het (R)CACIT te onthouden.

Artikel III.D.12

Afwijkende bepalingen met betrekking tot internationale kampioenschapsveldwedstrijden

In afwijking van het gestelde in artikel III.D.8 duurt, bij internationale kampioenschapsveldwedstrijden, de eerste loop minimaal 15 minuten tenzij een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

E. DE NAJAARSWEDSTRIJD CONTINENTAAL I

Artikel III.E.1

De najaarswedstrijd Continentaal I is een wedstrijdvorm, waarbij zowel het werk van de staande hond vóór als ná het schot wordt beoordeeld. De ideale loop is die waarbij de hond volkomen in de hand is, zijn veld in raseigen stijl volledig afzoekt, alle daarop voorkomende patrijzen en fazanten voorstaat, daarbij respect toont voor alle wild en fel, snel en ruim jaagt en vlot apporteert.

Artikel III.E.2

Het te bejagen terrein bestaat bij voorkeur uit ruime landbouwakkers met najaarsgewassen als bieten en aardappelen en ruime graanstoppels. Het terrein is veelal open en overzichtelijk, maar wordt hier en daar gecoupeerd door sloten hekken, hagen of wegen en nodigt aldus uit tot een variabele, ruime zoekwijze. Onverkort de eis van een ruime zoekwijze, mogen door de keurmeesters, afhankelijk van de geaardheid van het terrein, beperkingen aan de zoekwijze worden gesteld.

Artikel III.E.3

De te bejagen wildsoorten zijn patrijzen en fazanten daarom zullen slechts punten, gemaakt op patrijzen en fazanten bij de beoordeling in beschouwing worden genomen.

Artikel III.E.4

De jury bestaat uit minimaal een en maximaal twee keurmeesters.

Artikel III.E.5

1. Het wild wordt geschoten door, bij voorkeur twee, officiële geweren, die in de linie ter hoogte van de voorjager meelopen.
2. Op het eerste punt dat een hond tijdens een wedstrijd maakt, moet een schot worden afgegeven. Indien om redenen van veiligheid, weidelijkheid of vanwege wettelijke bepalingen of jachttechnische aanwijzingen niet gericht mag of kan worden geschoten, wordt, op verzoek van een der keurmeesters, door een officieel geweer een niet gericht schot afgegeven.
3. Voor elke hond wordt in beginsel één patrijs of fazant geschoten vanzelfsprekend met inachtneming van wettelijke bepalingen en jachttechnische aanwijzingen.
4. Als de omstandigheden het genoemde onder punt 3 niet toelaten wordt direct na het punt een koud apport gedaan zoals beschreven onder art III.D.10

Artikel III.E.6

1. Voorafgaande aan de wedstrijd wordt door loting de volgorde, waarin de honden worden beoordeeld, vastgesteld.
2. Voor de eerste loop worden de honden strikt in lotingsvolgorde opgeroepen. Tenzij naar het oordeel van de jury reden bestaat om daarvan af te wijken, wordt deze volgorde ook tijdens

eventueel volgende lopen gehandhaafd.

3. In beginsel mag geen hond voor een tweede loop worden opgeroepen voordat alle honden een eerste loop hebben gehad.
4. Indien een hond tijdens zijn loop een (aan)geschoten stuk wild niet kan vinden, kan de jury voor deze nazoek een andere hond aanwijzen. De jury mag daarvoor een hond aanwijzen die tijdens zijn loop niet de gelegenheid heeft gehad een stuk wild te apporteren, ook al hebben nog niet alle honden een eerste loop gehad.

Artikel III.E.7

Om gekwalificeerd te kunnen worden moeten honden tijdens de loop een punt op patrijs of fazant hebben gemaakt en wild hebben geapporteerd; dat met inachtneming van het gestelde in art. III.E.10.”

Artikel III.E.8

1. In beginsel worden de honden beoordeeld tijdens één loop van minimaal 10 en maximaal 15 minuten.
2. Indien van terrein moet worden gewisseld, wordt de tijd gerekend van het moment dat de hond wordt aangeliend tot het moment dat de hond weer wordt geslipt niet meegerekend. Na het wisselen van veld worden fouten, die in de eerste slag in het nieuwe veld worden gemaakt en die het rechtstreeks gevolg zijn van dat wisselen, niet aangerekend.
3. Onverkort het gestelde in artikel III.E.9.4 worden fouten, gemaakt in de eerste minuut van een loop, voor de beoordeling buiten beschouwing gelaten. Een der keurmeesters geeft het einde van de eerste minuut aan.
4. De eerste loop wordt voortijdig beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of indien de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

Artikel III.E.9

1. Honden, die tijdens hun eerste loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een punt op patrijs of fazant te maken en wier werk overigens van het vereiste niveau was, krijgen, zo enigszins mogelijk, een tweede loop.
2. Honden, die ook tijdens de tweede loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een punt op patrijs of fazant te maken, krijgen, uitsluitend indien beide voorgaande lopen van hoog niveau waren, een derde loop.
3. Alle lopen ná de eerste loop duren in beginsel niet langer dan 15 minuten. Zij worden eerder beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt, de hond op grond van zijn prestaties niet langer voor een kwalificatie in aanmerking komt of zich de mogelijkheid heeft voorgedaan om een punt op patrijs of fazant te maken en een eventueel daarop volgend apport is uitgevoerd.
4. Honden, die tijdens een loop een reële mogelijkheid om een stuk wild te vinden en voor te staan niet hebben benut, komen niet in aanmerking voor een volgende loop; dit geldt ook als die mogelijkheid zich heeft voorgedaan in de eerste minuut van een loop.

Artikel III.E.10

Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild te apporteren, anders dan bedoeld in artikel II.18.2, en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of een CQN in aanmerking zouden komen worden, onmiddellijk na het maken van het punt onderworpen aan een "koud-apport-proef". Hiertoe wordt een gaaf stuk veerwild op ongeveer 30 meter afstand van de hond, zichtbaar voor de hond opgegooid.

Tegelijk met het werpen wordt een schot gelost. De voorjager mag de hond niet uitzenden om te apporteren voordat hij daarvoor toestemming van een der keurmeesters heeft gekregen.

Artikel III.E.11

1. Tijdens een barrage om het CACIT worden de in aanmerking komende honden lopend in koppel, met elkaar vergeleken.
2. Doorslaggevend zijn initiatief, veldaanpak en raseigen wijze van jagen; er wordt niet geschoten.
3. Een barrage duurt minimaal één minuut en mag overigens zo lang duren en zo vaak worden herhaald als de keurmeesters nodig oordelen om tot een beslissing te komen.
4. Een barrage heeft geen invloed op de al behaalde kwalificatie en het toegekende CACT. Bij gebrek aan kwaliteit tijdens de barrage zijn de keurmeesters vrij het (R)CACIT te onthouden.

Artikel III.E.12

AFWIJKENDE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT INTERNATIONALE KAMPIOENSCHAPS-VELDWEDSTRIJDEN

In afwijking van het gestelde in artikel III.D.8 duurt, bij internationale kampioenschapsveldwedstrijden, de eerste loop minimaal 15 minuten tenzij een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

F. DE NAJAARSWEDSTRIJD CONTINENTAAL II

Artikel III.F.1

De najaarswedstrijd Continentaal II is een wedstrijdvorm, waarbij zowel het werk van de staande hond vóór als ná het schot wordt beoordeeld. De ideale loop is die waarbij de hond volkomen in de hand is, zijn veld in raseigen stijl grondig afzoekt, alle daarop voorkomende patrijzen en fazanten voorstaat, daarbij respect toont voor alle wild en fel, vlot en niet al te ruim jaagt en vlot apporteert.

Artikel III.F.2

Het te bejagen terrein bestaat bij voorkeur uit kleine landbouwpercelen met najaarsgewassen, als bieten, aardappelen en knollen, begroeide graanstoppels, overhoekjes en redelijk overzichtelijke bosjes en kaalslagen met wat opslag of ruigtes. Het terrein is gecoupeerd door relatief veel natuurlijke begrenzingen in de vorm van sloten, wallen, hekken of hagen en dwingt aldus tot een zeer grondige, niet al te ruime zoekwijze.

Artikel III.F.3

De artikelen III.E.3 tot en met III.E.11 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IV

APPORTEERWEDSTRIJD

Artikel IV.1

JURY

De fungerende keurmeesters.

Artikel IV.2

WEDSTRIJDLEIDER

De vanwege de organiserende instantie aangewezen keurmeester die optreedt als voorzitter van de jury en die, in overleg met de jachtgerechtigden, leiding geeft aan de veldwedstrijd en mede verantwoordelijk is voor het goede verloop daarvan.

Artikel IV.3

POST

De formatie, bestaande uit één keurmeester, één of meer officiële geweren, alsmede de aan de keurmeester ter beoordeling toegewezen honden met hun voorjagers. Desgewenst kan de post worden uitgebreid; de wedstrijdleider beslist ter plaatse over een dergelijke uitbreiding.

Artikel IV.4

BEURT

De kans om, als eerste uitgezonden, een stuk wild te vinden en te apporteren, ongeacht of die kans wordt benut.

Artikel IV.5

EYE-WIPE

Een niet benutte kans om een stuk wild te vinden en te apporteren met dien verstande dat dat stuk wild vervolgens onder dezelfde condities door een daarna ingezette hond is gevonden dan wel door of namens de jury is geraapt.

Artikel IV.6

EYE-WIPE KANS

Een kans om, niet als eerste uitgezonden, een stuk wild te vinden en te apporteren.

Noot: a. Een eye-wipe kans telt als beurt:

- als zij wordt benut;
- als zij niet wordt benut, en het stuk wild vervolgens door
- een daarna ingezette hond wordt gevonden dan wel door of
- namens de jury wordt geraapt.

b. Een eye-wipe kans telt niet als beurt:

- als het stuk wild niet wordt gevonden.

Artikel IV.7

FIRST DOG DOWN

Er is sprake van "first dog down" indien meerdere honden een ziek geschoten stuk wild niet kunnen vinden en deze ook niet geraapt kan worden namens de keurmeester. De keurmeester kan aan de eerst ingezette hond "first dog down" geven, als hij van mening is dat deze de kans had het stuk te kunnen markeren en direct daarop was ingezet.

UITGANGSPUNTEN EN RICHTLIJNEN VOOR KEURMEESTERS

Artikel IV.8

De staande hond moet naast zijn werk voor het schot het geschoten wild apporteren. De ideale apporterende staande hond is op post oplettend, rustig en stil en vraagt hoegenaamd geen aandacht van zijn voorjager. Uitgezonden om te apporteren toont hij zoeklust, initiatief en jachtverstand, waarbij hij niet onnodig terrein en wild verstoort. Hij werkt samen met zijn voorjager, zonder zich onnodig op hem te verlaten. Nadat hij het wild heeft gevonden, apporteert hij dit vlot, correct en zonder omhaal.

Artikel IV.9

De apporterende staande hond moet oplettend zijn, goed markeren en een gemarkeerde valplaats gedurende langere tijd kunnen onthouden. Slecht opletten, slecht markeren en slecht onthouden van de valplaats zijn ernstige fouten.

Artikel IV.10

Op post mag de apporterende staande hond hoegenaamd geen aandacht vragen van zijn voorjager; hij moet rustig zijn. Onrust tonen en veel aandacht vragen zijn ernstige fouten. Het in eniger mate bewegen van de hond om geschoten wild beter te kunnen markeren, zonder dat de voorjager daarbij de hond op enigerlei wijze tegenhoudt van inspringen, dient niet als onrustig postgedrag te worden geïnterpreteerd.

Artikel IV.11

1. Op post moet de apporterende staande hond stil zijn. Blaffende en jankende honden worden terstond uitgesloten (EL).
2. Piepen is een ernstige fout. Honden die deze fout op meer posten maken worden uitgesloten (EL).

Artikel IV.12

De apporterende staande hond mag, zelfs niet in de geringste mate, bang zijn voor schieten. Schotgevoelige en schotschuwe honden worden uitgesloten (EL).

Artikel IV.13

1. Honden mogen los of aangeliind worden voorgejaagd. De voorjager dient voor aanvang van de apporteerwedstrijd aan te geven of hij de hond los of aangeliind voorjaagt. De door de voorjager gemaakte keuze mag tijdens de wedstrijd niet worden gewijzigd.
2. Aan een hond die aangeliind wordt voorgejaagd, kan ten hoogste de kwalificatie Zeer Goed worden toegekend.
3. Een los voorgejaagde hond dient bij gelijke kwalificatie hoger geplaatst te worden dan de hond die aangeliind wordt voorgejaagd.

Artikel IV.14

1. Los voorgejaagde honden, die onhoudbaar inspringen, maken een fout die tot uitsluiting leidt (EL).
2. Los voorgejaagde honden die houdbaar inspringen, dat wil zeggen dat zij vertrekken zonder daartoe opdracht te hebben gekregen van de voorjager maar binnen enkele meters op commando van de voorjager stoppen, maken een ernstige fout. Los voorgejaagde honden die twee maal houdbaar inspringen, maken een fout die leidt tot uitsluiting (EL).
3. Los voorgejaagde honden, mogen vanaf het moment dat zij op post zijn en de keurmeester de voorjager heeft verzocht de lijn af te doen, niet meer door de voorjager worden aangeraakt. Bij overtreding van deze bepaling wordt een ernstige fout gemaakt. Het herhaaldelijk overtreden van deze bepaling leidt tot uitsluiting (EL).
4. Voorjagers van los voorgejaagde honden, die door aanraken het inspringen van hun hond voorkomen, maken een fout die leidt tot uitsluiting (EL).

5. Voorjagers mogen, als de honden eenmaal los op post zijn, geen riem of (zit)stok in de hand houden.
6. Voorjagers mogen hun honden pas inzetten, nadat hen dit door de keurmeester is opgedragen. Een hond die is ingezet voordat de voorjager de opdracht daartoe heeft gekregen van de keurmeester, wordt geacht te zijn ingesprongen.

Artikel IV.15

1. Aangelijnd voorgejaagde honden mogen niet in de lijn springen en mogen niet hinderlijk aan de lijn trekken. Aangelijnd voorgejaagde honden die éénmaal in de lijn springen of bij herhaling hinderlijk trekken maken een fout die leidt tot uitsluiting (EL).
2. Voorjagers die aangelijnd voorgejaagde honden met de lijn corrigeren, maken een ernstige fout. Voorjagers die herhaaldelijk hun aangelijnd voorgejaagde hond met de lijn corrigeren, maken een fout die leidt tot uitsluiting (EL).

Artikel IV.16

Honden op een apporteerwedstrijd tijdens de drift inzetten, kan de jacht meer of minder ernstig verstoren. Het inzetten van honden tijdens een drift zal daarom slechts gebeuren, indien dat voor de beoordeling een toegevoegde waarde heeft en dan nog uitsluitend indien daarover afspraken zijn gemaakt met de jachtleiding en de keurmeesters. Indien echter de weidelijkheid zulks vereist, bijvoorbeeld als er naar zijn oordeel sprake is van een sterke loper, zal de keurmeester ook tijdens de drift een hond laten inzetten.

Artikel IV.17

Indien op een post meerdere stukken wild zijn geschoten, bepaalt de keurmeester op welk stuk wild de voorjager zijn hond moet inzetten, waarbij de keurmeester de weidelijkheidsregels en de redelijkheid van het apport in acht neemt. Indien de apportionerende staande hond een ander stuk wild apportioneert, dan het door de keurmeester gevraagde stuk wild, wordt dit aangemerkt als ongehoorzaamheid en daarmee maakt de hond een ernstige fout. Van een apportionerende staande hond mag echter niet worden verlangd, dat hij op weg naar een stuk wild een ander stuk wild (dood of nog levend) passeert en dat negeert.

Artikel IV.18

De keurmeester bepaalt de plaats waar de voorjager zijn hond moet inzetten. Zonder toestemming of opdracht van de keurmeester mag de voorjager de plaats waar hij zijn hond heeft ingezet tijdens het werk van de hond niet verlaten. Herhaaldelijk overtreden van deze bepaling kan tot uitsluiting leiden (EL).

Artikel IV.19

1. De apportionerende staande hond moet gehoorzaam zijn en mag tijdens het werk niet uit de hand raken. Ongehoorzaam zijn is een ernstige fout. Uit de hand raken en bij herhaling ongehoorzaam zijn, zijn fouten die tot uitsluiting leiden (EL).
2. Onbeschoten levend wild moet de hond negeren en mag hij niet achtervolgen. Het achtervolgen of vangen van onbeschoten wild, is een fout die tot uitsluiting leidt (EL).

Artikel IV.20

1. De apportionerende staande hond moet goed contact houden met zijn voorjager en moet zich goed laten dirigeren. De hond mag zich echter niet onnodig op de steun en de aanwijzingen van zijn voorjager verlaten. Zich slecht laten dirigeren en zich onnodig op de steun en aanwijzingen van zijn voorjager verlaten zijn ernstige fouten.
2. De voorjager dient zijn hond in alle rust, zonder te luidruchtig stemgeluid, voor te jagen. Luidruchtig voorjagen is een ernstige fout.

Artikel IV.21

Van de apportionerende staande hond wordt voorstaan van gezond wild getolereerd, maar de hond moet na enige tijd uit zichzelf of op eerste commando van zijn voorjager die plaats verlaten en doorgaan met zoeken naar het stuk wild waarop hij was ingezet. Kortdurend voorstaan van dood of gewond wild is voor

de apporterende staande hond afhankelijk van de omstandigheden een ernstige fout. Langdurig voorstaan van dood of gewond wild leidt tot uitsluiting (EL).

Artikel IV.22

1. De apporterende staande hond, die een stuk wild niet vindt dat vervolgens door een daarna ingezette hond onder dezelfde condities wel wordt gevonden of dat door of namens de jury wordt geraapt, krijgt een eye-wipe en maakt een ernstige fout. Een tweede eye-wipe leidt tot uitsluiting (EL of NC).
2. Honden, die onder andere condities op een stuk wild hebben gewerkt dan de hond die het stuk wild tenslotte heeft gevonden, krijgen geen eye-wipe maar de kwaliteit van hun werk wordt wel in de beoordeling meegenomen. Afhankelijk van de omstandigheden kan dit betekenen dat het werk van die honden wordt beoordeeld van "foutloos" tot "ernstige fout".
3. Indien een keurmeester persoonlijk heeft geconstateerd dat een stuk wild "loper" werd geschoten kan hij, ook al wordt dit stuk wild noch door een volgende hond gevonden noch door of namens de keurmeesters geraapt, de eerst ingezette hond dit aanrekenen als een ernstige fout ("first dog down"). In een dergelijk geval is nimmer sprake van een eye-wipe.

Artikel IV.23

1. Dood of aangeschoten wild vinden en binnenbrengen is de belangrijkste eis die aan de apporterende staande hond wordt gesteld. Gevonden wild weigeren te apporteren leidt tot uitsluiting (EL).
2. Indien de hond het dood of aangeschoten wild heeft gevonden, dient hij dit direct naar zijn voorjager te brengen. Het doorjagen met een stuk wild in de vang is een fout die tot uitsluiting leidt (EL).

Artikel IV.24

De apporterende staande hond moet correct apporteren dat wil zeggen dat hij elk gevonden stuk wild, dood of levend, spontaan moet oppakken en zonder onnodig verpakken en in vlot tempo naar zijn voorjager moet brengen en het op commando prompt moet afgeven. Slordig apporteren is een ernstige fout. Extreem slordig apporteren leidt tot uitsluiting (EL)

Artikel IV.25

De apporterende staande hond, die na het opnemen van een stuk wild dit ruilt voor een ander stuk wild, maakt een fout die tot uitsluiting leidt (EL). Uitzondering hierop is het spontaan ruilen van een dood stuk voor een ziek stuk wild.

Artikel IV.26

De apporterende staande hond mag niet hard in de bek zijn. Honden die hard in de bek zijn worden uitgesloten (EL). Keurmeesters inspecteren elk geapporteerd stuk wild. Aan keurmeesters wordt aangeraden bij verdenking van hardheid een andere keurmeester te raadplegen.

Artikel IV.27

1. De apporterende staande hond moet op commando vlot te water gaan. Weigeren te water te gaan leidt tot uitsluiting (EL).
2. Het apporteren van een stuk wild uit of van over water is voorwaarde om voor toekenning van een kwalificatie in aanmerking te komen. Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild uit of van over water te apporteren en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of een CQN in aanmerking zouden komen, worden onderworpen aan een kunstmatige, eenvoudige waterwerktest.
3. Hiertoe wordt een gaaf, dood stuk veerwild, bij voorkeur een eend, zichtbaar voor de hond, op een zodanige plaats in het water geworpen dat de hond om het wild te bereiken, tenminste over een afstand van enkele meters moet zwemmen. De valplaats wordt zodanig gekozen dat de hond, vanaf de positie bij de voorjager, het wild kan zien liggen. De hond mag onmiddellijk na het werpen te water gaan.
4. Honden, die tijdens een seizoen, op een officiële veldwedstrijd éénmaal een dergelijke proef met goed gevolg hebben afgelegd, worden gedurende de rest van het seizoen hiervan vrijgesteld. Honden met

een geldige "waterwerkkwalificatiekaart" of een officieel diploma Jachthondenproeven geldig tot één jaar na datum waarop de proef is behaald (aangetekend in het werkboekje) of een overeenkomstige buitenlandse aantekening worden geacht aan deze test te hebben voldaan.

Artikel IV.28

De apporterende staande hond mag niet agressief zijn. Honden die zich, terwijl zij ter beoordeling in de linie of op post zijn, agressief gedragen, worden uitgesloten (EL).

Artikel IV.29

1. Indien tijdens de wedstrijd verder meedoen onmogelijk is of verder meedoen, naar het oordeel van de voorjager, om welke reden dan ook niet gewenst is, is deze bevoegd zijn hond terug te trekken.
2. Indien een hond vóór aanvang van zijn derde loop wordt teruggetrokken, wordt de aantekening "RET" toegekend.

Artikel IV.30

SAMENVATTING DER FOUTEN

1. Dit artikel moet worden gelezen in samenhang met de artikelen waarnaar wordt verwezen; de tekst van het artikel waarnaar wordt verwezen prevaleert.
2. Fouten die tot uitsluiting leiden (EL)
 - IV.11 blaffen, janken en op meer dan één post piepen;
 - IV.12 schotgevoelig zijn en schotschuw zijn;
 - IV.14 onhoudbaar inspringen en tweemaal houdbaar inspringen;
 - IV.14 herhaaldelijk aanraken van de hond;
 - IV.14 door aanraken voorkomen dat de hond inspringt;
 - IV.15 éénmaal in de lijn springen, hij herhaling hinderlijk aan de lijn trekken en bij herhaling lijncorrecties geven;
 - IV.18 herhaaldelijk zich niet houden aan de door de keurmeesters vastgestelde plaats van inzetten en leiden van de hond;
 - IV.19 bij herhaling ongehoorzaam zijn en uit de hand raken;
 - IV.22 achtervolgen van onbeschoten wild;
 - IV.21 langdurig voorstaan van wild;
 - IV.23 gevonden wild weigeren te apporteren;
 - IV.23 doorjagen met een stuk wild in de vang;
 - IV.24 extreem slordig apporteren;
 - IV.25 een stuk wild ruilen;
 - IV.26 hard zijn in de bek;
 - IV.27 weigeren te water te gaan;
 - IV.28 zich agressief gedragen.
- IV.22 twee maal een eye-wipe (EL of NC).

3. Ernstige fouten

- IV.9 slecht opletten, slecht markeren en slecht onthouden van de valplaats;
- IV.10 onrust tonen en veel aandacht vragen;
- IV.11 piepen op één post;
- IV.14 eenmaal houdbaar inspringen;
- IV.14 aanraken van de hond;
- IV.15 corrigeren met de lijn van de aangeliind voorgejaagde hond;
- IV.17 ongehoorzaam zijn;
- IV.20 zich slecht laten dirigeren en zich onnodig op de steun en aanwijzingen van de voorjager verlaten;
- IV.20 luidruchtig voorjagen;
- IV.21 kortdurend voorstaan van dood of gewond wild;
- IV.22 eye-wipe;
- IV.22 first dog down;
- IV.24 slordig apporteren;

Artikel IV.31

Uitsluiting van een hond en de aanleiding daartoe moet de voorjager terstond worden meegedeeld.

Artikel IV.32

Tijdens een apporteerwedstrijd voor staande honden wordt voornamelijk op post gewerkt. Dit kan zijn tijdens een drijfjacht, dan wel op een jacht op duiven- en eendentrek, of op vogels die zijn aangewezen in een ontheffing of vrijstelling.

Artikel IV.33

De jury bestaat uit minimaal twee keurmeesters, van wie er één wordt aangewezen als wedstrijdleider.

Artikel IV.34

Op de dag van de wedstrijd wordt voorafgaande aan de wedstrijd in het bijzijn van de gedelegeerde door loting de "lotingsvolgorde" vastgesteld.

Artikel IV.35

De keurmeesters hebben in beginsel twee honden ter beoordeling op post. De keurmeester kunnen besluiten meer dan twee honden ter beoordeling op post te hebben.

Artikel IV.36

Tenzij de apporteerwedstrijd met een drift begint, wordt bij aanvang van de wedstrijd onder keurmeester A de nummers 1 en 2 en onder keurmeester B de nummers 3 en 4 ingedeeld. Van de resterende deelnemers zijn de deelnemers met oneven nummers in de "wacht" bij keurmeester A en de deelnemers met de even nummers bij keurmeester B.

Artikel IV.37

Indien een apporteerwedstrijd begint met een drift, kunnen de keurmeesters alle honden onder hen op post zetten. Nadat de drift is afgelopen, worden de honden aangeliind met uitzondering van de twee honden die de eerste beurten hebben geloot.

Artikel IV.38

1. De eerste loop van elke hond bestaat in uit twee beurten. De tweede loop bestaat uit één beurt. Vanaf de derde loop bepalen de keurmeesters of deze uit één of twee beurten bestaan.
2. Tijdens de eerste loop laat de keurmeester de onder hem lopende honden beurtelings werken met dien verstande dat een hond die in zijn eerste beurt een andere, onder dezelfde keurmeester lopende hond, een eye-wipe geeft, ook de volgende beurt krijgt.
3. Mocht tijdens de wedstrijd blijken dat het wildaanbod zeer gering is, waardoor de honden erg lang in de linie lopen, dan wel op post staan, kunnen de keurmeesters beslissen de eerste loop uit één beurt te laten bestaan.

Artikel IV.39

Elke keurmeester stelt de bij hem ingedeelde honden, in volgorde waarin hen de beurt moet worden gegeven, van rechts naar links in de linie dan wel op post op.

Artikel IV.40

1. De keurmeester, wiens geweer een stuk wild schiet, beslist of hij op dat stuk wild één van de onder hem lopende honden inzet of dat hij het stuk wild aanbiedt aan een andere keurmeester.
2. Tijdens de eerste loop van elke hond zal de keurmeester op een stuk wild, dat door zijn geweer is geschoten, één van de onder hem lopende honden inzetten tenzij die opdracht voor de beoordeling (nagenoeg) geen waarde zou hebben.
3. Indien naar het oordeel van de keurmeester een stuk wild door zijn geweer "loper" wordt geschoten, zal hij altijd één van de onder hem lopende honden inzetten.

Artikel IV.41

Indien één van de onder een keurmeester lopende honden zonder resultaat heeft gewerkt op een (aan)geschoten stuk wild, dan moet de andere onder die keurmeester lopende hond op dat stuk wild worden ingezet.

1. Indien alle onder één keurmeester lopende honden een kans om een (aan)geschoten stuk wild te vinden niet benutten, dan wordt die kans aan een andere keurmeester aangeboden.
2. Keurmeesters aan wie een (aan)geschoten stuk wild door een andere keurmeester wordt aangeboden beslissen of zij dat aanbod aanvaarden.
3. Op een (aan)geschoten stuk wild worden in beginsel uitsluitend honden ingezet die op het moment van schieten op dat stuk wild in de linie waren.
4. Indien op een (aan)geschoten stuk wild zonder resultaat is gezocht, dan moet door één of meer keurmeesters, eventueel geassisteerd door één of meer officiële geweren, worden nagezocht. Een aldus gevonden stuk wild moet terstond worden geraapt.

Artikel IV.42

Op een nationale kampioenschapsveldwedstrijd kan de jury beslissen dat over de plaatsing wordt beslist door middel van een zo genaamde 'run-off'. Voor de run-off worden de honden opgeroepen die op grond van hun prestatie voor de kwalificatie "Uitmuntend" in aanmerking komen. Tijdens de run-off worden de honden in beginsel beoordeeld door de gehele jury. De run-off heeft geen invloed op de reeds behaalde kwalificatie "Uitmuntend".

Artikel IV.43

Voor een apporteerwedstrijd op post tijdens een jacht op duiven, eenden of op vogels die zijn aangewezen in een ontheffing of vrijstelling geldt dat het inschrijven plaats vindt op de gebruikelijke digitale wijze, met dien verstande dat de inschrijving voorwaardelijk is. Dat wil zeggen dat de voorjager zijn hond kan terugtrekken als de datum hem niet schikt. Hij is dan geen inschrijfgeld verschuldigd.

HOOFDSTUK V

WERKKAMPIOENSCHAPSPRIJZEN EN TITELS

Artikel V.1

WERKKAMPIOENSCHAPSPRIJZEN

Op volgens dit reglement gehouden veldwedstrijden kunnen, mits aan de daarvoor gestelde bepalingen is voldaan, werkkampioenschapsprijzen worden toegekend.

Artikel V.2

RUBRIEKEN

1. Rubriek I.A

Britse staande honden

1. Engelse Setter
2. Gordon Setter
3. Ierse Setter
4. Ierse Rood en Wit Setter
5. Pointer

2. Rubriek I.B

Continentale staande honden

1. Braque Francais type Pyrénées
2. Cesky Fousek
3. Duitse Staande Draadhaar
4. Duitse Staande Korthaar
5. Duitse Staande Langhaar
6. Epagneul Breton
7. Griffon Korthals
8. Hongaarse Staande Hond Draadhaar
9. Hongaarse Staande Hond Korthaar
10. Poedelpointer

3. Rubriek I.C

Continentale staande honden

1. Braque de l'Ariège
2. Braque d'Auvergne
3. Braque du Bourbonnais
4. Braque Francais type Gascogne
5. Braque Dupuy
6. Braque de Saint Germain
7. Bracco Italiano
8. Drentsche Patrijshond
9. Duitse Staande Stichelhaar
10. Epagneul Bleu de Picardie
11. Epagneul Francais
12. Epagneul Picard
13. Epagneul de Pont Audemer
14. Gammel Dansk Hønsehund
15. Griffon Boulet
16. Grote Münsterlander

17. Heidewachtel
18. Perdigueiro Português
19. Perdiguero de Burgos
20. Slowaakse ruwharige staande hond
21. Spinone Italiano
22. Stabyhoun
23. Weimaraner Korthaar
24. Weimaraner Langhaar

Artikel V.3

DE TITEL WERKKAMPIOEN

1. Onverkort het hieromtrent gestelde in het AVR, geldt voor honden behorende tot de rassen, ingedeeld in rubriek I.A, dat de vereiste werkkampioenschapsprijzen (CACT) respectievelijk reserve werkkampioenschapsprijzen (RCACT) moeten zijn behaald op voorjaarswedstrijden "Quête à la Francaise" of najaarswedstrijden "Quête à la Francaise", waarvan tenminste één CACT of RCACT moet zijn behaald op een voorjaarswedstrijd "Quête à la Francaise".
2. Onverkort het hieromtrent gestelde in het AVR, geldt voor honden behorende tot de rassen, ingedeeld in rubriek I.B, dat de vereiste werkkampioenschapsprijzen (CACT) respectievelijk reserve werkkampioenschapsprijzen (RCACT) moeten zijn behaald op voorjaarswedstrijden "Quête à la Francaise", najaarswedstrijden "Quête à la Francaise", voorjaarswedstrijden "Continental I", najaarswedstrijden "Continental I" of apporteerwedstrijden ter drijfjacht, waarvan tenminste één CACT of RCACT moet zijn behaald op een voorjaarswedstrijd en tenminste één CACT of RCACT moet zijn behaald op een najaarswedstrijd of een apporteerwedstrijd ter drijfjacht.
3. Onverkort het hieromtrent gestelde in het AVR, geldt voor honden behorende tot de rassen, ingedeeld in rubriek I.C, dat de vereiste werkkampioenschapsprijzen (CACT) respectievelijk reserve werkkampioenschapsprijzen (RCACT) moeten zijn behaald op voorjaarswedstrijden "Continental I", najaarswedstrijden "Continental I", voorjaarswedstrijden "Continental II", najaarswedstrijden "Continental II" of apporteerwedstrijden ter drijfjacht, waarvan tenminste één CACT of RCACT moet zijn behaald op een najaarswedstrijd "Continental II".

Artikel V.4

DE TITEL VELDWEDSTRIJDKAMPIOEN MET JAARTAL

1. De titel "veldwedstrijdkampioen met jaartal" wordt verleend aan die hond, die in het betreffende jaar, op voor de titel tellende veldwedstrijden in Nederland, volgens onderstaande puntenschaal, de meeste doch minimaal 15 punten heeft behaald en die bovendien tenminste één CACT of RCACT op die veldwedstrijden heeft behaald.
2. Onverkort het gestelde in AVR hoofdstuk VIII, tellen voor de titel:
 - a. voor honden, ingedeeld in rubriek I.A, maximaal vier voorjaarswedstrijden van het type "Quête à la Francaise" en vier najaarswedstrijden van het type "Quête à la Francaise";
 - b. voor honden, ingedeeld in rubriek I.B, maximaal vier voorjaarswedstrijden en vier najaarswedstrijden van de types "Quête à la Francaise" en "Continental I", waarvan maximaal één najaarswedstrijd mag worden vervangen door een apporteerwedstrijd ter drijfjacht;
 - c. voor honden, ingedeeld in rubriek I.C, maximaal vier voorjaarswedstrijden en vier najaarswedstrijden van de types "Continental I" en "Continental II", waarvan maximaal één najaarswedstrijd mag worden vervangen door een apporteerwedstrijd ter drijfjacht.
3. Bij gelijk aantal punten wordt de titel verleend aan de hond die van de gelijk geëindigde het grootste aantal CACT's heeft behaald; geeft ook dit geen uitsluitel dan wordt de titel verleend aan de hond die het grootste aantal RCACIT's heeft behaald en zo vervolgens.

4. Puntenschaal (niet cumulatief):

CACIT		12 punten
RCACIT		11 punten
CACT		10 punten
RCACT		9 punten
U	(eerste geplaatst)	8 punten
U	(niet eerste geplaatst)	7 punten
ZG	(eerste geplaatst)	6 punten
ZG	(niet eerste geplaatst)	5 punten
CQN		4 punten
G	(eerste geplaatst)	3 punten
G	(niet eerste geplaatst)	2 punten
EV		1 punt